

Na de docu 'De OK-vrouw' over haar ongewild kinderloze leven kreeg Halina Reijn (40) deze zomer wéér een stortvloed aan kritiek over zich heen na zoekoe-gate. Inmiddels heeft ze zich herpakt en schittert ze in theaterstuk 'Obsession' naast niemand minder dan... Jude Law.

▼ TEKST JILL WAAS  
FOTO'S JANEY VAN IERLAND

# Halina Reijn

## 'Na een uur ben je gewend aan Jude Law'

**In 'Obsession' speel je de geliefde van Jude Law. Hoe is het om met hem te gaan werken?**

"Ik vind het natuurlijk een enorme eer en vooral heel gaaf dat ons gezelschap, Toneelgroep Amsterdam, dit toch maar weer doet. Onze regisseur Ivo van Hove

is nu zo'n beetje wereldwijd doorgebroken en had al een stuk met een internationale ster, Juliette Binoche, gedaan. Hij vond dat zo'n fantastische ervaring dat hij zei: 'Volgende keer wil ik zoiets doen met de hele groep.' Zo is deze samenwerking ontstaan."

**Maar eerlijk, daar droomt toch iedere vrouw van?**

"Toen ik het te horen kreeg, vond ik het natuurlijk heel tof, omdat ik hem bewonder als acteur. En natuurlijk hoort er een soort kermis bij, die ook wel grappig is. Maar dan ontmoet je hem – we hebben met TGA één keer een dagje

samengewerkt voor een ander project – en na een uur ben je er gewoon aan gewend dat je tegenover Jude Law staat. Ik ben hiervoor wel zenuwachtig, maar dat is ook omdat je samen aan een nieuw project gaat werken dat je zo goed mogelijk wilt doen, en dan is het belangrijk dat je echt een »

## ‘Ik wil niet ten koste van alles een kind. En ook niet in mijn eentje’

een man die heel erg geworteld is. Ik ken hem absoluut nog niet, maar hij leek me rustig en zeer gepassioneerd over zijn vak. En hoewel wij hem vooral van zijn films kennen, merkte ik dat toneel erg bij hem leeft. Hij heeft veel theater gedaan en is begonnen als acteur op het toneel, daardoor snapt hij ook echt hoe het werkt. Dat is heel fijn.”

**Eerst ben je nog te zien in de film ‘De zevende hemel’. Wat kunnen we daarvan verwachten?**

“‘De zevende hemel’ is een echte familiefilm geworden, en het unieke eraan is dat er allemaal liedjes in zitten. We zingen dus allemaal. Als je dat hoort, denk je misschien: mijn god, een musical, als het maar geen ‘Mamma mia!’ wordt. Maar het is echt ontroerend en de combinatie van die heftige scènes met Nederlandse nummers werkt ontzettend goed. Job Gosschalk, die de film heeft geregisseerd, is iemand die veel heeft betekend voor mijn carrière. Hij heeft me ontdekt toen ik nog op de toneelschool zat en mij naar Amsterdam gehaald. Daarna heeft hij me altijd begeleid en gestimuleerd, in alle grote keuzes die ik maakte. Ik vind hem zo inspirerend omdat hij

zich heel on-Nederlands niet in een hokje laat stoppen – hij is casting director, maar nu ook schrijver, producent en regisseur. Ik hoefde dan ook niet lang na te denken toen hij me hiervoor vroeg.”

**Je gaat nóg een film maken, ‘Oude liefde’, en bent in meerdere stukken van TGA te zien, terwijl je juist riep dat je minder wilde werken.**

“Ja, dat is niet echt gelukt. Al heb ik de afgelopen maanden wel vrij gekregen van TGA: ik heb een lange *summer break* gehad en andere projecten afgezegd om uit te rusten. Ik roep het wel vaker en wil überhaupt minder werken, maar dan komt er weer zo’n golf van mooie dingen op me af. Op dit moment lees je in de krant allemaal artikelen over acteurs die voor lege zalen staan. Dan denk ik: wij zitten altijd stampvol. Dus ik ben meer dan ooit uit die klagmodus en denk alleen maar: jezus, wat ben ik dankbaar hiervoor. Het blijkt nu maar weer dat het huwelijk dat ik heb met toneel heel erg klopt. Door het project in Londen

voel ik weer een hernieuwde verliefdheid voor het vak.”

**Eerder zei je: ‘Ik probeer mijn eigen vleugels af te knagen, want ik wil op stok.’ Maar stiekem wil je dat dus helemaal niet?**

“Ik denk dat het heel duaal is, zoals alles in het leven. Als je een relatie hebt wil je vrijheid, als je vrijheid hebt wil je een relatie. Aan de ene kant wil ik op stok. Dat is ook mijn frustratie, want ik heb nu dat hele huis op orde, mijn nest gebouwd, en dan ga ik weer weg om in Londen te gaan wonen. Maar ondertussen creëer ik wél meer en meer een thuis door veel te investeren in mijn privéleven en het mezelf toe te staan daarvan te genieten, ook als ik moet spelen. Ik ben een beetje af van dat gedisciplineerde; alles maar uitsluiten voor werk.”

**Vorig jaar was je veel in het nieuws als OK-vrouw (ongewild kinderloze vrouw), en de discussie die dat teweeg bracht. Hoe sta je daar nu in?**

“Ik vind het hartstikke fijn dat die discussie een functie heeft gehad, maar het is voor mij geen onderwerp meer. Nu denk ik: ik ben vooral actrice, dus kunnen we ons daar weer op focussen? Ik heb het zelf goed kunnen verwerken. Niet dat ik nu uitsluit dat ik me ooit nog ga voortplanten. Maar ik ben tot de conclusie gekomen dat ik niet in mijn eentje een kind wil en ook niet ten koste



van alles. De komende anderhalf jaar is mijn schema zo druk – en dit project in Londen is iets waar ik volledig voor wil gaan – dat het puur praktisch gezien voorlopig niet aan de orde is in mijn leven. En ook dat betekent weer iets. Want als ik had gevoeld ‘ik moet nu een baby’, dan was ik dáárvoor gegaan. Ik ken vrouwen die dat in hun hele lijf voelden, dan is er voor niets anders ruimte – bij mij is dat blijkbaar niet zo. Aan de andere kant ben ik het type dat zich helemaal laat checken om te weten dat alles nog in orde is. Ik ben opgevoed met het spirituele idee dat de grootste fundamentele zaken in het leven zich vanzelf aandienen. Dus als het ooit nog gebeurt, gebeurt het.”

**Hoe is het voor je dat je beste vriendin Carice nu een kind heeft?**

“Toen ik net hoorde dat ze zwanger was, schrok ik heel erg. Natuurlijk moest ik keihard huilen van blijdschap, maar tegelijkertijd dacht ik: o nee, dan ga ik je kwijtraken. Al wist ik dat zij helemaal niet het type is dat dan helemaal verdwijnt, totaal niet. We hebben meer contact dan ooit en het is voor mij – net als met mijn neefjes en nichtjes – heel belangrijk dat ik dit zo dichtbij mag meemaken. Ik ben blij

voor haar, dit is iets wat ze zó graag wilde. Het is fantastisch dat het nu is gebeurd en dat ze zo’n prachtig, gezond en heerlijk kind heeft. Maar het is absoluut niet zo dat ik denk: ik moet dit nu ook. Helemaal niet.”

**Je kreeg afgelopen zomer een bak ellende over je heen na een goedbedoelde column in het AD (waarin ze zich beklagt over altijd maar aangestaard worden, alsof ze een attractie is, red.). Hoe kijk je daarop terug?**

“Ik ben er heel onthutst over geweest, want ik schrijf mijn columns voor een specifiek publiek en probeer me daarin eerlijk en kwetsbaar op te stellen. Als het om uiterlijk gaat, ben ik altijd open over dingen waarmee ik zelf worstel – ik ben de laatste om te oordelen over anderen. Maar als die columns vervolgens op de voorpagina van de Telegraaf of social media verschijnen, »

## ‘Ik werd met de dood en groepsverkrachtingen bedreigd’



« heb je zelf geen invloed op wat eruit wordt gepikt. Als mijn column zo overkomt dat mensen denken dat ik een on dankbare, egoïstische heks ben die mollige mensen wil doodmaken, dan heb ik totaal de plank misgeslagen. Het is absoluut nooit mijn bedoeling geweest om mensen te schaden, er is geen porie in mijn lijf die zo denkt.»

#### **Ben je daardoor terughoudender geworden in wat je schrijft?**

“Het is niet zo dat ik censuur ga toepassen, maar het is niet erg om ervan te leren en rekening te houden met de sentimenten en kwetsbaarheden die leven. Ik ben enorm geschrokken van de reacties. Ik werd met de dood en groepsverkrachtingen bedreigd, daar ben ik wel even heel verdrietig over geweest. Dus ja, dat alles maakt dat ik voortaan wat zorgvuldiger zal zijn.”

#### **Vorig jaar zei je dat het je heftig leek om veertig te worden. Hoe was het?**

“Het viel heel erg mee. Mijn vrienden hadden een soort halve bruiloft georganiseerd, dat was waanzinnig. Inmiddels word ik alweer bijna eenenveertig. Het feit dat je ouder wordt en dat de dood dichterbij komt, blijft een beangstigend ding. En dat je afscheid moet nemen van bepaalde dingen die horen bij jong zijn, zoals een bepaalde onbevangenheid en het gevoel

‘Mijn vrienden kussen mij nooit. Ik wil niemand in mijn aura’

van eindeloosheid. Maar tegelijkertijd vind ik dit een geweldige leeftijd. Er vallen zo veel onzekerheden van je af, je voelt dat veel dingen wel degelijk maakbaar zijn en relateert veel makkelijker. Ik denk soms: oké, dan komt er een golf van pijn, maar die golf gaat ook weer over. Terwijl je vroeger dacht: dit is voor altijd. Die rust vind ik alles waard.”

#### **Voel je die druk van buitenaf niet meer om aan ‘het perfecte plaatje’ te moeten voldoen?**

“Ik denk dat je heel goed moet separeren wat van jou is en wat van de maatschappij, je vriendinnen of je moeder komt, en daarin een eerlijke dialoog met jezelf moet voeren. Ik ben tot de conclusie gekomen dat ik heel veel vrijheid nodig heb. Ik kan me zeker verbinden, maar ik heb ook vrijheidsdrang – ik wil de wereld in kunnen, dus ik moet

iemand hebben die dat accepteert en óók zo is. Ik voel me heel snel benauwd. In alles. Mijn vrienden weten dat; als ze bij mij komen, geeft niemand mij een kus, want ik wil niemand in mijn aura. Ook vind ik het moeilijk om vaste afspraken te plannen. Ik ben een beetje een cowboy. Dat is misschien wel de winst van de afgelopen paar jaar: dat je tussen je 35<sup>e</sup> en 40<sup>e</sup> jezelf nog een keer helemaal doorgrondt en ontdekt wat écht bij je past, al verschilt dat soms erg van het maatschappelijke plaatje.”

#### **Hoe ziet jouw ideale relatie er dan uit?**

“Ik denk dat het vooral belangrijk is om jezelf te leren omarmen. Liefde kent zo veel vormen en ik denk dat we ons moeten afvragen of traditionele relaties en roepen dat je voor altijd bij elkaar blijft nog wel van deze tijd zijn. Ik speel dit seizoen in de toneelversie van ‘Husbands and wives’ van Woody Allen, waarin wordt gezegd: ‘We spelen allemaal Hollywood-films na, maar niemand kan het. Niemand.’ Hoe kun je de dynamiek in je liefdesleven vitaal houden als je de ander naar je evenbeeld wilt scheppen? Als je je partner accepteert om wie diegene is, dan geef je hem of haar ook ruimte. Ik denk dat het allemaal oké is, in welke vorm je ook wilt leven. Uiteindelijk willen we allemaal een symbiose, maar het is onze opdracht

onszelf te leren kennen zodat we beter in staat zijn lief te hebben – op welke manier je dat ook doet. Omarm jezelf, ook als je met een pinguïn trouwt of in een zeldzame commune leeft.” •

## OP DE ROL

**Halina Reijn is vanaf 24 november in de bios te zien in ‘De zevende hemel’, een muzikale ode aan liefde en familie met o.a. Jan Kooijman en Tjitske Reidinga. Tegelijkertijd is ze druk met de opnames voor het romantisch drama ‘Oude liefde’ en keert ondertussen met Toneelgroep Amsterdam in het theater terug met ‘The fountainhead’ (nu te zien) en ‘Husbands and wives’ (januari). Vanaf half april staat TGA (mēt Jude Law) met ‘Obsession’ op de planken in Londen. In juni spelen ze de voorstelling in Carré in Amsterdam.**